

کاکلی

تقدیم به آنها که دست دزد می‌برند و دست کلان دزد می‌بوسند!

کاکلی به دام افتاده بود و در قفس به شور بختی خود می‌گریست و از بد اقبالی خویش شکایت می‌کرد: «اگه مثل زاغ و زغن پی دزدیدن زر و گوهر رفته بودم و گرفتار می‌شدم، یه چیزی. ایهالناس! جون بالای یه دونه جو گذاشتم!»

نتیجه اخلاقی: برای زاغ و زغن، بعد سیری تازه لقمه پنچ سیری!

